

BIBLIOGRÀFIQUES

Recensió d'obres

DOCENT J. REICHBON-HJENNERUD, UEBER DIE MECHANIK DES DURBRUCHES DER BLEIBENDEN ZÄHNE BEIM MENSCHEN. (*Sobre la mecànica de l'erupció de les dents permanents a l'espècie humana*). 178 pàgines, amb 91 làmines i 18 figures en el text. RM. 15'00. Editorial Hermann Meusser, Berlín.

En la introducció, diu l'autor que, sobretot en el tractament profilàctic de les malposicions dentàries i també en clínica i en terapèutica, ens trobem amb problemes que exigeixen el coneixement del mecanisme de l'erupció dentària. Els estudis histològics de l'erupció, que hom troba en la literatura odontològica, són relativament escassos.

Divideix el llibre en una part general, on parla dels factors que intervenen en el canvi de les dents, i en una part especial, on posa de manifest els resultats de les seves investigacions histològiques.

Part general.—Mentre en els mamífers la segona dentició segueix la primera sense interrupció, o gairebé sense, en l'home hi ha un espai de 4 anys entre la sortida de l'última dent caduca i l'aparició de la primera de permanent. L'autor exposa la influència formativa i fisiològica de les primeres sobre les segones. En el costat de la boca, en el qual s'havien conservat les dents de llet, les permanents eren millor desenrotllades i calcificades que en el costat oposat on hom n'havia fet l'extracció. Cita un cas de paradentitis apical, que va impedir el desenvolupament de la dent permanent. Segons Korkhaus, el tamany de la dent ve influït principalment pel factor d'herència, sense destacar-ne, però, les influències mecàniques. Segons Schröder, la direcció de l'àpex està determinada per la dels vasos sanguinis. A part d'aquests factors, tenen molta importància en la formació i erupció de les dents les influències hormòniques, sobretot la hipòfisi, l'ablació de la qual en produeix l'erupció lenta i en minva el creixement.

Part especial.—En la part especial l'autor explica el resultat de les seves investigacions histològiques en nens de diferents edats, en diverses regions de la boca i en diferents circumstàncies, és a dir, en maxillars amb dents temporals sanes i d'altres amb càries, o sense dents. En resum, aquests resultats són els següents:

Per a la formació d'os nou per sobre o per sota de la polpa, el folicle dentari és empès en direcció oclusal. Si, durant el creixement de l'arrel, hi ha reabsorció òssia, aquest creixement pot fer-se sense que el folicle canviï de posició. Durant el creixement i erupció de la dent definitiva, els processos osteoplàstics i osteoclàstics en l'os paradental, representen un paper molt important. En la formació d'os i teixits en general, són de suma importància el factor herència i les influències mecànico-funcionals sobre la dent de llet. Trastorns circulatoris, deguts a influències mecànico-funcionals i la formació de teixits nous, poden augmentar la pressió sanguínia fins a tal punt, que en resulten processos osteoclàstics.

Els processos osteoclàstics per damunt del folicle en faciliten l'ascens en direcció oclusal. La reabsorció òssia per sota del folicle deixa lloc per al creixement de l'arrel en direcció apical. Un estol d'observacions indiquen que durant l'erupció, té lloc una torsió de la mandíbula. Aquesta torsió es verifica en la regió de les molars i deixa l'espai per a la formació òssia al costat de les esmentades molars. Una altra torsió es produeix en l'angle de la mandíbula (gonion), a conseqüència de la qual la part horitzontal n'és empesa en sentit mesial i cap avall. Aquesta darrera torsió es verifica durant l'erupció d'una molar en l'angle. A conseqüència del desenvolupament de les arrels de les premolars i de la formació òssia per damunt o per sota de la polpa d'aquestes dents, les molars de llet són empeses en direcció oclusal, i d'aquesta manera s'aixeca l'articulació. Aquest procés està afavorit per l'esmentada torsió de la mandíbula en el gonion. Degut a què les premolars són, en comparació amb les molars caduques, molt més estretes, se n'estableix una mesiogressió; s'hi adhereixen successivament les molars fins a entrar en contacte amb les dents.

En l'aplicació pràctica del resultat de les seves investigacions, l'autor recomana que hom tingui cura d'afavorir l'aixecament de l'articulació i la mesiogressió de les dents per influències funcionals en la regió molar. Un bon funcionament masticatori afavoreix la reabsorció de les dents de llet i en facilita el moviment oclusal. La funció normal és molt important per al desenvolupament de l'os maxil·lar. Si l'os és mal desenrotllat, la torsió pot ésser molt gran, tal com hom pot observar en casos de raquitisme. D'aquesta manera fóra fàcil una mesiogressió exagerada del cos del maxil·lar i desenrotllament d'una malposició dentària de la classe 2 d'Angle. En canvi, si el maxil·lar està ben desenrotllat, amb insuficiència, però, de la funció masticatòria (càries o manca de dents de llet), hi exis-

teix possibilitat d'una mesiogressió insuficient. N'és conseqüència: distocclusió de les dents inferiors. Hom no deu oblidar, tanmateix, la importància de les vitamines, que faciliten la calcificació normal de l'os. Les dents de llet sanes tenen molta importància per a la funció masticatòria normal. L'ur càries dificulta la masticació. Les inflamacions degudes a dents de llet cariades, poden produir osteoporosi paradental, i això pot reduir l'altura de l'arcada. Tot això pot succeir també en cas d'extracció precoç de dents de llet.

Aquesta obra està il·lustrada amb 91 microfotografats, que faciliten la comprensió de molts detalls de les investigacions histològiques de son autor.

D'aquesta manera, i prenent com a base les seves investigacions, exposa el mecanisme de l'erupció de les dents permanents i la successiva configuració de la mandíbula. És d'interès especial la descripció de la mesiogressió de les dents del maxillar inferior. A més, ens demostra l'aixecament de l'articulació durant l'erupció. Tenint-ne en compte l'abundor de material i els resultats d'investigació que hom hi exposa, és un llibre especialment recomanable als ortodontistes i als paidodontòlegs en general.

Una bibliografia, que comprèn 94 treballs, d'un interès notabilíssim (Endocrinologia i Vitamines en relació amb la Formació o Posició de les Dents, Psiquiatria i Malposicions dentàries, etc.), prova la documentació científica que hi ha esmerçat l'autor.

JOSEP ECKART.

DR. MARIMON, LA EUGENESIA A LA LUZ DE LA ENDOCRINOLOGIA. Conferència del dia 24 de maig de 1934, a l'Institut de Medicina Pràctica.

Ha arribat a la nostra taula de redacció un fascicle en el qual el doctor Marimon, prou conegut pels seus treballs d'investigació, tracta de l'estat actual d'aquesta ciència, denominada eugenèsia, estudiada des del punt de vista de l'endocrinologia.

L'autor no pretén profunditzar ni entrar a fons en la matèria en punts que, com el de la bisexualitat o bipotencialitat sexual, requeririen varis capítols per poder-los explicar amb una certa garantia de no deixar-ne cap extrem interessant sense ésser-hi ben estudiat.

L'autor estudia una sèrie de casos de la seva experiència clínica, i

diu que el llinatge humà és una infinita variant de fórmules endocrines, i que avui hom podria afirmar, per les observacions obtingudes fins a la data, que existeixen una sèrie de tipus que hereditàriament es perpetuen. Els per ell estudiats es refereixen al sexe femení.

L'autor creu que no és una simple coincidència la troballa de tantes analogies en tipus tan diferents; sembla, doncs, que hom pot afirmar l'existència d'una repetició de tipus endocrins. No hi ha dubte, segons el Dr. Marimon, que fora dels tipus ben caracteritzats somàticament, hom en podria agrupar d'altres molts de menys característiques comunes. El que hi coincideixin estigmes anatòmics, units sempre a disfuncions endocrines de glàndules determinades, n'autoritzen l'estudi.

Entre els casos citats pel conferenciant es destaca el d'una dona que presenta un fenomen biològic dels que més sorprenen; es tracta d'un cas de mutació sexual.

Té una capitalíssima importància en el coneixement de la ciència genèsica el que fa referència a les dades antropològiques aportades com a font d'investigació per a l'estudi del problema eugenèsic.

L'eugenèsia ha sofert una mutació considerable.

En l'actualitat ja no es tracta d'un perfeccionament somàtic; vol elevar-se a una dignitat infinitament superior.

El treball del Dr. Marimon és força interessant i sentim que la manca d'espai i el caràcter de la nostra publicació no ens permetin de publicar-lo íntegre.

DR. MANZANERA.

ANESTESICS

PRODUCTES

Solució Clb. COCAINA

2. c. c.

Solució ADRE-NOVO TRIPAFLAVINA

CLH. COCAINA.....0.60%
CLH. NOVOCAINA "HEISTER LUCIAS" 1.00%
SOL. ADRENALINA AL UNO POR MIL...3.50%
SUERO FISIOLÓGIC COLOREJAT... c.s.

CLH. NOVOCAINA "HEISTER LUCIAS" . 2%
SOL. ADRENALINA AL UNO POR MIL. 5%
SOL. TRIPAFLAVINA ..... 2.c.s.

CREMA DENTIFRICA

NACIONALS

DENTIFRICS D'OXIGEN

POLVO DENTIFRIC

ECONOMICS

Model EXTRACCIÓ 1-Pesseta

Cordal

MOSTRES A:
LABORATORIOS

DEL MEDITERRÁNEO
MATARÓ (ESPAÑA)

CEREBRINO MANDRI

ODONTÒLEGS: Doneu als vostres clients, abans de tota extracció, una culleradeta de **CEREBRINO** dissolta en aigua i aconselleu que en prenguin després, tres vegades més: la primera, a les dues hores de l'extracció; la segona, tres hores després de la primera; i la tercera, quatre hores després de la segona, amb la seguretat així de *suprimir tot dolor operatori i postoperatori.*

El **CEREBRINO MANDRI**, pres d'aital faisó, reforça poderosament l'acció de l'anestèsic.

També els fareu el gran servei que posseixin a casa seva un producte nacional d'efectes insuperables contra el dolor, eficaç i inofensiu.

Preparat pel Dr. FRANCESC MANDRI
Metge i Químic Farmacèutic

MARCA REGISTRADA

LABORATORI QUÍMICO-BIOLÒGIC DR. S. PAGÈS MARUNY

ESPECIALITATS
ODONTOLÒGIQUES
DR. S. PAGÈS MARUNY

Anestidermina Dental

Anestèsic innocu en capsas de 25 i 100 ampolles 2 c. c.

Tricresoformol (Líquid) Antisèptic.

Tricresoformol (Pasta) Antisèptic.

ENTENÇA, 79. - BARCELONA

“COLUTORI CONCENTRAT”

DE J. POCH FREIXAS

Solució endolcida d'ALSOL, al 30 %

Es el dentífric més racional pel seu poderosíssim poder astringent. Desinflama promptament la mucosa bucal i la gargamella, i calma el dolor de tota inflamació. Indispensable als Odontòlegs per als glopeigs subsegüents a les extraccions, a fi d'evitar les hemorràgies que hi segueixen. Utilíssim per abreujar el temps de preparació de la boca per a la col·locació dels aparells protèsics, per tal com afavoreix l'enfortiment i concentració dels teixits de les genives.

Preparat en el Laboratori ORRAVAN.- Montcada, 21.- Tel. 21643.- Barcelona
SE N'ENVIEIEN MOSTRES ALS ODONTÒLEGS QUE EN SOL·LICITIN

ANESTÈSIC CASTILLO

EL D'ACCIÓ MÉS SEGURA I DURADORA

FÓRMULA

En flascons de tap perforable i en
ampolletes de 2 c. c. (capsas de 100).

Novocaïna . . . . . 2 grms.

Suprarenina $\frac{1}{1000}$ . . . . . 5 »

Sèrum Hayem q. s.

per a . . . . . 100 c. c.

Incolor o amb blau de metilè.

SOLUCIÓ ISOTÒNICA

Demaneu-ne mostres al

LABORATORIO “CASTILLO”. - Gijón (Oviedo)